

แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวน
สาธารณรัฐประชาชนจีน*
GUIDELINES FOR TEACHING THAI LANGUAGE AT UNIVERSITIES IN SICHUAN
PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

WANG SHIQI*, กุสุมา แยมเกต, จตุพล ยงศร

WANG SHIQI*, Kusuma Yamgate, Chatupol Yongsorn

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: wang.shiqi@swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำแนกตามเพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย และแผนการเรียนที่ประเทศไทย และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การทดสอบเอฟ และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยได้พบว่า 1) นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย 2) เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาชั้นปีต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยต่างกันและแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนต้องปรับปรุงในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านบทบาทอาจารย์ และด้านการวัด และการประเมินผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยคือ ควรเพิ่มกิจกรรมที่มีการสื่อสารกับเจ้าของภาษาและกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเพิ่มโอกาสในการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน

คำสำคัญ: การเรียนภาษาไทย, ผู้เรียนชาวจีน, มหาวิทยาลัยในเสฉวน

Abstract

This research aimed to: 1) study the approaches to Thai language teaching and learning management at universities in Sichuan Province, People's Republic of China; 2) compare students' attitudes toward Thai language teaching and learning management classified by gender, academic year, Thai language learning background, and study plans in Thailand; and 3) propose recommendations for developing Thai language teaching and learning management. The research sample consisted of 123 students studying Thai language programs at universities in Sichuan Province, People's Republic of China. The research instrument was a questionnaire on students' attitudes toward Thai language teaching and learning. Data analysis was conducted using frequency, percentage, mean, standard deviation, t - test, F - test, and Scheffé's multiple comparison method. The research findings revealed that: 1) students had overall attitudes toward Thai language teaching and learning at a low level; 2) when comparing attitudes classified by different variables, male and female students showed no statistically significant difference at the .05 level. Students in different academic years showed statistically significant differences at the .05 level. Students with different Thai language learning backgrounds and different study plans in Thailand showed no statistically significant differences at the .05 level; and 3) students believed that teaching and learning needed improvement in several aspects, particularly in instructor roles and measurement and evaluation, which were rated at the lowest level. The research recommendations suggest increasing activities involving communication with native speakers and adding extracurricular activities to enhance opportunities for Thai language communication in daily life.

Keywords: Learning Thai language, Chinese learners, Universities in Sichuan

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลในสังคม มนุษย์เริ่มต้นจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของตน ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะการคิด การแสดงออก และการดำรงชีวิตในสังคม (Vygotsky, L. S., 1978) อย่างไรก็ตาม ในโลกที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม การติดต่อระหว่างกลุ่มคนต่างภาษาย่อมนำไปสู่ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Kramsch, C., 1998) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งการติดต่อสื่อสารข้ามพรมแดนเกิดขึ้นได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการเดินทางระหว่างประเทศ (Crystal, D., 2003) ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกลายเป็นสิ่งสำคัญและแพร่หลาย ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ภาษาสากลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภาษาของภูมิภาคที่มีบทบาทเชิงเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการทูตด้วย

ในบริบทของประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีชาวต่างชาติให้ความสนใจศึกษาและฝึกฝนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาชาวจีนซึ่งถือเป็นกลุ่มใหญ่ที่เดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย ทั้งในระดับปริญญาตรีและหลักสูตรระยะสั้น ผู้เรียนเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการดำรงชีวิตประจำวันและการเรียน ส่งผลให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่สองสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ (ชนิษฐา ขจรชีพ, 2557) นอกจากนี้ ภาษาไทยยังมีบทบาทสำคัญในฐานะ "ภาษากลาง" สำหรับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยมีงานวิจัยจำนวนมากที่ยืนยันว่าชาวต่างชาติที่พำนักหรือศึกษาต่อในประเทศไทยมีแนวโน้มเลือกใช้ภาษาไทยในการติดต่อกับคนไทยในบริบทต่าง ๆ (จินดารัตน์ ธรรมรุ่งฤทธิ์, 2553); (ยางวอน ฮยอน, 2560) สอดคล้องกับสถิติจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาจีนเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทย โดยเลือกเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยเป็นอันดับสอง รองจากสาขาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ (Yin, Y. et al., 2021) ข้อมูลเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนโดยงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นเกี่ยวข้อง โดย Phongphithet, P. & Intaraprasert, C. เน้นบทบาทของภาษาไทยในฐานะภาษากลางที่ช่วยเชื่อมโยงผู้คนหลากหลายเชื้อชาติในบริบทของการศึกษาและการท่องเที่ยวในประเทศไทย (Phongphithet, P. & Intaraprasert, C., 2020)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทย เปรียบเทียบความแตกต่างตามตัวแปรต่าง ๆ และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน จำแนกตามเพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และแผนการเรียนที่ประเทศไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีนจากมุมมองของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนคติและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบคำถามการวิจัยและทดสอบสมมติฐาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 123 คน ซึ่งแบ่งตามชั้นปีการศึกษาดังนี้ นักศึกษาชั้น

ปีที่ 1 จำนวน 28 คน (ร้อยละ 22.76) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 30.89) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน (ร้อยละ 30.08) และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน (ร้อยละ 16.26) เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มากและสามารถเข้าถึงได้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสำรวจแบบสำมะโนประชากร (Census Survey) โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Krejcie และ Morgan (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ที่เสนอว่าหากประชากรมีขนาดเล็กและสามารถเข้าถึงได้ทั้งหมด การใช้ประชากรทั้งหมดจะให้ผลการวิจัยที่มีความแม่นยำสูงสุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอ้างอิงจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และแผนการเรียนต่อในประเทศไทย ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 54 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) (Likert, R., 1932) โดยกำหนดค่าคะแนนและการแปลผลดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00) ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20) ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40) ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60) และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80)

ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นแรกศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นสร้างแบบสอบถามเบื้องต้นและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความครอบคลุมของเนื้อหา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ต่อมานำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขาการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ การวิจัยทางการศึกษา และการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของข้อคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยอื่นในสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้การทดสอบที (t - test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง (Upper 27%) กับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ (Lower 27%) ตามแนวทางของ Ferguson, G. A. เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์ พบว่าแบบสอบถามมีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 51 ข้อ สำหรับข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงสำนวนภาษาให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่ตัดข้อคำถามออก เพื่อรักษาความครอบคลุมของเนื้อหา ส่งผลให้ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 54 ข้อ (Ferguson, G. A., 1981) จากนั้นจึงหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการ

หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, L. J., 1990) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.989 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก ตามเกณฑ์ของ Nunnally, J. C. ที่กำหนดไว้ว่าค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป สุดท้ายนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพแล้วมาปรับปรุงและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้ความเห็นชอบ จากนั้นจึงจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Nunnally, J. C., 1978)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งหมด 123 คน โดยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และรับประกันการรักษาความลับของข้อมูล แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 100

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลทัศนคติต่อการเรียนการสอน และใช้สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบที (t - test) สำหรับเปรียบเทียบทัศนคติจำแนกตามเพศ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบทัศนคติจำแนกตามชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และแผนการเรียนต่อที่ประเทศไทย และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Method) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สำหรับการทดสอบสมมติฐานทั้งหมด

ผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 130 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนดังกล่าว ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนสมบูรณ์จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 94.62 ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน) $n=123$	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	14	11.48
หญิง	109	88.62
รวม	123	100.00
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	28	22.76
ชั้นปีที่ 2	38	30.89
ชั้นปีที่ 3	37	30.09
ชั้นปีที่ 4	20	16.26
รวม	123	100.00

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)n=123	ร้อยละ
พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย		
มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน	3	2.44
ไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน	120	97.56
รวม	123	100.00
วางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย		
มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย	53	43.09
ไม่มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย	70	56.91
รวม	123	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเฉพาะเจาะจง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 109 คน (ร้อยละ 88.62) ในขณะที่นักศึกษาชายมีเพียง 14 คน (ร้อยละ 11.48) สะท้อนให้เห็นถึงความไม่สมดุลทางเพศในกลุ่มตัวอย่างอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีจำนวนมากที่สุด 38 คน (ร้อยละ 30.89) รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน (ร้อยละ 30.09) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 28 คน (ร้อยละ 22.76) และชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน (ร้อยละ 16.26) ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียนจำนวน 120 คน (ร้อยละ 97.56) ในขณะที่มีพื้นฐานเพียง 3 คน (ร้อยละ 2.44) และประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างไม่มีแผนการเรียนรู้ในประเทศไทยจำนวน 70 คน (ร้อยละ 56.91) ส่วนที่มีแผนการเรียนรู้จำนวน 53 คน (ร้อยละ 43.09)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง: ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่มีความไม่สมดุลทางเพศ (หญิง 88.62% ชาย 11.48 %) และการที่นักศึกษาเกือบทั้งหมดไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน (97.56 %) อาจส่งผลกระทบต่อความผลการวิจัยและการนำไปใช้ในบริบทอื่น ดังนั้น ผลการวิจัยที่ได้ควรได้รับการพิจารณาในกรอบของข้อจำกัดเหล่านี้

การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในสภานิสิตนิสิตประชาชนจีน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในสภานิสิตนิสิตประชาชนจีน

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	นักศึกษา (n=123)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านหลักสูตร	2.16	0.85	น้อย
ด้านบทบาทอาจารย์	1.74	0.79	น้อยที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.82	0.83	น้อย
ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.93	0.82	น้อย
ด้านการวัดและการประเมินผล	1.76	0.77	น้อยที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.92	0.86	น้อย
รวม	1.89	0.76	น้อย

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบทบาทอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.74) และด้านการวัดและการประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = 1.76) ได้รับการประเมินในระดับน้อยที่สุด ขณะที่ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย = 2.16) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 1.93) ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 1.92) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย = 1.82) ได้รับการประเมินในระดับน้อย

การอภิปรายผลการวิจัย ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีทัศนคติในระดับน้อยต่อการเรียนการสอนโดยรวมนั้น ควรได้รับการพิจารณาภายใต้บริบทของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะ โดยเฉพาะการที่นักศึกษาเกือบทั้งหมด (97.56%) ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน อาจส่งผลให้มีความคาดหวังที่แตกต่างจากผู้เรียนที่มีพื้นฐาน นอกจากนี้ ความไม่สมดุลทางเพศอาจสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาจีนในสาขาภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง

ตารางที่ 3 การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวน จำแนกตามเพศ

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	เพศ					
	ชาย		ระดับ ความคิดเห็น	หญิง		ระดับ ความคิดเห็น
	(n=14)			(n=109)		
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	2.25	0.54	น้อย	2.15	0.88	น้อย
2. ด้านบทบาทอาจารย์	1.63	0.71	น้อยที่สุด	1.75	0.80	น้อยที่สุด
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.57	0.64	น้อยที่สุด	1.85	0.85	น้อย
4. ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.75	0.73	น้อยที่สุด	1.95	0.83	น้อย
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	1.72	0.76	น้อยที่สุด	1.77	0.77	น้อยที่สุด
6. ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.94	0.81	น้อย	1.92	0.87	น้อย
รวม	1.81	0.62	น้อย	1.90	0.78	น้อย

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ย 1.81 และนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ย 1.90 อย่างไรก็ตาม ควรสังเกตว่าการเปรียบเทียบนี้มีข้อจำกัดเนื่องจากความไม่สมดุลของกลุ่มตัวอย่าง (ชาย 14 คน หญิง 109 คน) ซึ่งอาจส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของการเปรียบเทียบ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	9.67	3.22	4.88	0.003
	ภายในกลุ่ม	119	78.58	0.66		
	รวม	122	88.25			

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี (ต่อ)

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
2. ด้านบทบาทอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	3	5.25	1.75	2.92	0.037
	ภายในกลุ่มรวม	119	71.41	0.60		
		122	76.66			
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.77	1.26	1.85	0.141
	ภายในกลุ่ม	119	80.67	0.68		
	รวม	122	84.43			
4. ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.77	1.92	3.04	0.032
	ภายในกลุ่ม	119	75.41	0.63		
	รวม	122	81.18			
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	5.78	1.93	3.47	0.018
	ภายในกลุ่ม	119	66.09	0.56		
	รวม	122	71.86			
6. ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	19	7.39	2.46	3.53	0.017
	ภายในกลุ่ม	122	83.09	0.70		
	รวม		90.38			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	19	5.88	1.96	3.63	0.015
	ภายในกลุ่ม	122	64.29	0.54		
	รวม		70.17			

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.63, p = 0.015$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยในเสฉวน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และนำเสนอในเชิงบรรยาย

ตารางที่ 5 เสนอแนะทัศนะของแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ของคำตอบ(คน)
1. ไม่ควรมีการบังคับให้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศประเทศไทย	6
2. พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมสนทนากับผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ร่วมกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4
3. เพื่อส่งเสริมโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	2
รวม	12

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยที่มณฑลเสฉวนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยรวม = 1.89) โดยเฉพาะด้านบทบาทอาจารย์ (1.74) และด้านการประเมินผล (1.76) ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปรพบว่า ชั้นปีมีผลต่อทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่เพศ พื้นฐานภาษาไทย และแผนการเรียนที่ประเทศไทยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ 1) ควรพัฒนาบทบาทอาจารย์ให้เน้นการเป็นผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เพียงอย่างเดียว 2) ควรปรับระบบการประเมินผลให้หลากหลายและครอบคลุมทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเน้นการประเมินเพื่อพัฒนา 3) ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สื่อสารกับเจ้าของภาษา โดยไม่บังคับให้เดินทางไปศึกษาที่ประเทศไทย 4) ควรสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทย และพัฒนาสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับบริบทนักศึกษาจีนแต่ละชั้นปี

ข้อจำกัดของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ควรได้รับการตีความภายใต้ข้อจำกัดสำคัญ ได้แก่ 1) ความไม่สมดุลทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (หญิง 88.62% : ชาย 11.48%) 2) การที่นักศึกษาเกือบทั้งหมดไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน (97.56%) และ 3) การตอบกลับแบบสอบถามปลายเปิดที่มีจำนวนจำกัด (9.76%) ข้อจำกัดเหล่านี้อาจส่งผลต่อการสรุปผลและการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลโดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในเสฉวนสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.89) โดยเฉพาะด้านบทบาทอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย = 1.74) และด้านการวัดและการประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = 1.76) ที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยนี้ควรได้รับการตีความภายใต้บริบทของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ ข้อสังเกตจากลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง (88.62%) อาจสะท้อนแนวโน้มการเลือกสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีน นักศึกษาเกือบทั้งหมด (97.56%) ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมา

ก่อน ทำให้อาจมีความคาดหวังและความต้องการที่แตกต่างจากผู้เรียนที่มีพื้นฐาน ทักษะคิดในระดับน้อยที่พบในการวิจัยนี้อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ประการแรก การที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อนอาจทำให้พบความยากลำบากในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติ ประการที่สอง การจัดการเรียนการสอนอาจยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาที่เป็นผู้เริ่มต้นเรียนภาษาไทย เช่น วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน หรือ การประเมินผลที่อาจยังไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

นอกจากนี้ ด้านบทบาทอาจารย์ที่ได้คะแนนต่ำที่สุดอาจสะท้อนให้เห็นว่าอาจารย์ยังใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นการบรรยายมากกว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาที่ต้องการการฝึกฝนและการใช้งานจริง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง (Nunan, 2004)

2. การเปรียบเทียบแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ

2.1 การเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม การตีความผลนี้ควรระมัดระวังเนื่องจากความไม่สมดุลของกลุ่มตัวอย่าง (ชาย 11.48% : หญิง 88.62%) ซึ่งอาจส่งผลต่อสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ ผลที่ได้อาจไม่สะท้อนความแตกต่างที่แท้จริงระหว่างเพศ

2.2 การเปรียบเทียบจำแนกตามชั้นปี

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาความสามารถทางภาษาของ Cummins, J. ที่อธิบายว่าผู้เรียนจะมีความต้องการและมุมมองที่ต่างกันตามระดับความสามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ นักศึกษาชั้นปีที่สูงขึ้นมักจะมีประสบการณ์การเรียนรู้มากขึ้น ทำให้มีความคาดหวังและทัศนคติที่แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีต่ำ (Cummins, J., 2014)

2.3 การเปรียบเทียบจำแนกตามพื้นฐานการเรียนภาษาไทย

แม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การตีความผลนี้มีข้อจำกัดสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาที่มีพื้นฐานมีเพียง 3 คน (2.44%) เทียบกับที่ไม่มีพื้นฐาน 120 คน (97.56%) ความไม่สมดุลอย่างรุนแรงนี้ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบได้อย่างมีความหมาย

2.4 การเปรียบเทียบจำแนกตามแผนการเรียนที่ประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยไม่ได้รับอิทธิพลจากแผนการเรียนต่อในอนาคต

3. การเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

จากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญ คือ การไม่บังคับให้เดินทางไปศึกษาที่ประเทศไทย และการเพิ่มกิจกรรมสื่อสารกับเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม ข้อมูลนี้มีข้อจำกัดเนื่องจากมีนักศึกษาตอบเพียง 12 คนจาก 123 คน (9.76%) ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งหมด

การอภิปรายผลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเรื่องการไม่บังคับให้เดินทางไปศึกษาที่ประเทศไทยอาจสะท้อนประเด็นสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) ปัญหาทางการเงิน เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการครองชีพ 2) ความกังวลเรื่องความปลอดภัย และการปรับตัวในสภาพแวดล้อมใหม่ 3) การขาดข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาในประเทศไทย และ 4) ความไม่มั่นใจในความสามารถทางภาษาไทยของตนเอง โดยเฉพาะนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานในทางกลับกัน ข้อเสนอแนะเรื่องการเพิ่มกิจกรรมสื่อสารกับเจ้าของภาษาสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกฝนทักษะการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการเรียนการสอนภาษาแบบสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Savignon, S. J., 2017)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การอภิปรายผลในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบสำคัญต่อการตีความผลการวิจัย โดยเฉพาะความไม่สมดุลทางเพศและการที่นักศึกษาเกือบทั้งหมดไม่มีพื้นฐานภาษาไทย การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสมดุลมากขึ้น และอาจรวมถึงการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อให้เข้าใจความต้องการ และปัญหาของนักศึกษาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นความจำเป็นในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาจีนที่ไม่มีพื้นฐาน โดยเฉพาะการพัฒนาบทบาทอาจารย์และระบบการประเมินผลที่เหมาะสม

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยที่มณฑลเสฉวน เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา และเสนอแนะแนวทางการพัฒนา จากกลุ่มตัวอย่าง 123 คน พบว่านักศึกษามีทัศนคติโดยรวมในระดับน้อย (เฉลี่ย = 1.89) โดยเฉพาะด้านบทบาทอาจารย์และการประเมินผล นักศึกษาต่างชั้นปีมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่เพศ พื้นฐานภาษาไทย และแผนการเรียน ที่ประเทศไทยไม่มีความแตกต่าง ข้อมูลเชิงคุณภาพสะท้อนว่าควรหลีกเลี่ยงการบังคับเรียนที่ไทย และควรเพิ่มกิจกรรมสนทนากับเจ้าของภาษาในบริบทชีวิตจริง ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ พัฒนาครูผู้สอน ปรับระบบประเมินและหลักสูตรให้เหมาะกับแต่ละชั้นปี สร้างชุมชนการเรียนรู้ภาษาไทย และขยายความร่วมมือกับไทย ทั้งนี้ งานวิจัยมีข้อจำกัดเรื่องกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สมดุลทางเพศ และจำนวนนักศึกษาที่ให้ข้อเสนอแนะแบบปลายเปิดค่อนข้างน้อย จึงควรศึกษาเพิ่มเติมแบบเจาะลึกและเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชนิษฐา ขจรชีพ. (2557). แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ, 16(1), 137-149.

- จินดารัตน์ ธรรมรงวูทย. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของอพยพชาวอเมริกันและชาวจีน. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยางวอน ฮยอน. (2560). การปฏิสัมพันธ์ของชาวเกาหลีที่ใช้ภาษาไทยและชาวไทยในบริบทธุรกิจ: การศึกษาตามแนววัจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษาและวัจนปฏิบัติศาสตร์ระหว่าง วัฒนธรรม. ใน ดุษฎีนิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language*. (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Cummins, J. (2014). มิติข้ามภาษาของความสามารถทางภาษา: นัยสำหรับสองภาษา การศึกษา และ เดอะเหมาะสมที่สุด อายุ ปัญหา. ระหว่างประเทศ วารสาร ของ สองภาษาการศึกษาและการใช้สองภาษา, , 17(1), 3-25.
- Ferguson, G. A. (1981). *Statistical analysis in psychology and education*. (5th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Kramsch, C. (1998). *Language and culture*. Oxford: Oxford University Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 1-55.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory*. (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Phongphithet, P. & Intaraprasert, C. (2020). Thai as a lingua franca: Communication strategies of international students in Thailand. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 13(2), 184-202.
- Savignon, S. J. (2017). Communicative competence and communicative language teaching: Perspectives and concerns. In E. Hinkel (Ed.), *Handbook of research in second language teaching and learning* (pp. 115-130). New York: Routledge.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Yin, Y. et al. (2021). *A study of Chinese students' choices of majors in Thailand*. Chiang Mai: Chiang Mai University.